

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 3. S. Elzearius Arriani Comes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

Sæcul. XIV. sufficere videns, tandem 18 Julii an. 1323
A.C. 1323. Avenione cunctos ad Præsules dabat lit-
Bullar. Jo. teras, in quibus Beati Thomæ Aquina-
XXII. tis vitam præcipuaque miracula sum-
const. II. matim cum retulisset, eum declarat San-
 ctum, & qua obiit, septima Martii publi-
 ce coli jubet.

§. III.

S. Elzearius Ariani Comes.

Sur. 27. **Sept.** **Baillet. Cod.** Eodem anno Parisiis vitam posuit S. El-
 zearius seu Eleazarus Ariani Comes
 ex illustri familia Sabranorum in Pro-
 vincia. Anno 1295 Ansesiæ paterna in
 arce natus educatorem habuit suum pa-
 truum Guilielmum Sabranum Abbatem
 ad S. Victorem Massiliæ. Decennis erat,
 cum Carolus Claudus Siciliæ Rex ac
 Provinciæ Comes Massiliæ agens ei de-
 spondendam curavit Delphinam Glandevanam
 duodecim annorum virgunculam.
 Post triennium, scilicet anno 1308
 solenni ritu in facie Ecclesiæ matrimo-
 nio juncti, sed non nisi post tres dies ad
 societatem vitæ admitti sunt. Tum Del-
 phina sponso dicebat suo se a parentibus
 invitam nuptui collocatam esse, ac sta-
 tuisse illibatum virginitatis florem ad ex-
 tremum usque spiritum conservare. Mi-
 ratus hæc verba Elzearius consensit in
 sponsæ desiderium; quæ primam noctem
 illam

ilam sacris precibus transigebat: perge-
bantque ut frater ac soror vivere. Eo-
dem anno quanquam vix primo puber-
tatis suæ vernum jejunium totum sancte
colebat: & anno proximo Assumptæ in
coelum Virgini sacra die brevitatem
vitæ ac rerum fluxarum vanitatem con-
siderans abjecta cupidine relinquendi
posteris perfectam servare continentiam
decrevit.

Sæcul. XIV.
A.C. 1323.

Sur. 6. 7.

Postquam in arce Anfesia sub avo
moderatore suo septem ab inito conju-
gio annos traduxerat, vicesimum ætatis
agens accepit copiam transeundi ad
castrum, quod dicebatur Mons Michaëlis,
Delphinæ obnoxium. Hic tribus hæ-
rebant annis; liberque ac sui juris factus
Elzarius pro domo sua præscriptum
condidit alia inter puncta imperans, ut
Equites, Matronæ, juvenesque ac puel-
læ nobiles quavis hebdomade pro sa-
cro tribunali se sisterent, singulisque men-
sibus divino vescerentur epulo; ut Ma-
tronæ Virginesque nobiles horas matu-
tinas exercitiis pietatis, pomeridianas
aliquo labore manuum contererent; ut
quolibet vespere sacrum colloquium co-
ram se fieret. Tum vero ipse virtutis
studium miro ardore commendabat.
Coenobium potius quam magni Domini
aulam dixisses ejusdem domum. Hu-
jus ad exemplum familiam suam confor-

c. 18.

Sæcul. XIV. marunt alii, quin etiam quidam Epis-
 A.C. 1323. copus.

c. 22.

Anno ætatis vigesimo tertio, seculi decimo octavo, cum patrem amisisset suum, evasit Comes Ariani urbis in regno Neapolitano sitæ; cujus possessionem capturus primum in Italiam venit. Sed Ariani cives commota seditione per triennium cum eo gerebant bellum. Reduxit illos ad officium per patientiam suam: & acceptas injurias vindicandi nequaquam cupidum colebant tandem ut Dominum; amabant ut patrem suum.

c. 24.

Comitatum Arianensem, & baronatum Ansesianum ære alieno graviter pressos invenit: quod ut paulatim dissolveret, partem proventuum sequestro dabat. Observabat, qualem agendi rationem tenerent sui administri justitiæ, curabatque, ut fontes ad mortem condemnati serio de criminibus dolerent suis.

s. 25. 26.

Triennio post, nempe anno 1321 die S. Magdalenæ 22 Julii cum Delphina nuncupavit votum perfectæ continentia; ut pridem antea secum constituerat. Tertium quoque S. Francisci Ordinem amplexi sunt.

s. 27.

Sequente anno 1322 Rex Robertus Elzeario erudiendum commisit suum filium natu majorem Carolum Calabriae Ducem: brevique mutati magnopere cernebantur mores juvenis hujus

jus Principis, cui Rex parens suus gu-
bernandum se absente regnum reliquerat
in Provinciam abiens. Ita Comiti El-
zeario Princeps simul ac subditi erant re-
gendi. Quocirca qui causas orabant in
curia, illum priorem adibant, utque fa-
ventem sibi redderent, sæpe multas auri
uncias, aliave dona grandia ei offere-
bant. Sed omnia recusabat ab utilitatis
suæ studio alienissimus: e contrario pau-
peres in hac curia protegebat.

Rex Robertus eum postea in Fran-
ciam misit acturum de connubio Calabriae
Ducis jam vidui: nam prima ejus con-
jux Catharina Austriaca decesserat 15
Jan. 1323. Ille legatione sua tam bene
functus est, ut reapse Carolus Calabriae
Dux, & Maria Caroli Valesiæ Comitis
filia nuptiis jungerentur. At Elzearius
Parisiis periculoso correptus morbo, ac
se proximum morti sentiens totius vitæ
noxas exposuit Francisco Maironio ce-
lebri Doctore ex Ordine Fratrum Mino-
rum in Provincia nato, sed tunc Parisiis
agenti. Hujus morbi tempore Comes
Elzearius quotidie rem divinam in cu-
biculo suo fieri curabat, sacra confes-
sione conscientiae maculas eluebat sæ-
pius, ac denique declarabat Delphinam
conjugem suam a se relinqui Virginem,
sicut eam accepisset. Sanctissimo Viati-
co ac extrema Unctione munitus 27

O 4

Sept.

c. 32.

Sæcul. XIV. Sept. an. 1323 spiritum Deo reddidit, annos viginti octo habens: ac sepultus est in veste S. Francisci apud Fratres Minores Parisinos. Sed eodem anno in Provinciam ad Franciscanos Aptæ Juliæ habitantes translatus est, ut jusserat, eo quod arx Ansesia hanc ad diœcesim spectaret. Ad tumulum ejus multa fiebant miracula: & a Papa Urbano V Sanctorum ordinibus assertus fuit an. 1369 adhuc vivente Delphina sponfa sua.

Vading.
1323. n. 40.

§. IV.

*Papæ litteræ contra Ludovicum
Bavarum.*

Rayn. 1323.
n. 30.
Bzov. eod.
n. 4.

Papa Joannes veritus, ne Ludovici Bavarum rationem agendi approbare per suum silentium videretur, monitionem edidit, cujus hæc erat summa. Postquam Sedes apostolica Imperium Romanum a Græcis ad Germanos & ad Carolum Magnum transtulit, Imperatoris electio certos ad Principes pertinet: qui post mortem Henrici Luxemburgii in diversa, ut fama est, euntes suffragia, partim Ludovicum Ducem Bavarum, partim Fridericum Austriæ Ducem elegerunt. Nostrum erat rem discutere ac ferre sententiam. At Ludovicus mox Romanorum Regis titulum, quin etiam admini-